

Sygn. akt **IC 4309/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Rosa

po rozpoznaniu w dniu 01 października 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: I. K.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki I. K. kwotę 4.949,60 zł (czterech tysięcy dziewięciuset czterdziestu dziewięciu złotych sześćdziesięciu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 07 września 2018 r do dnia zapłaty ,
2. oddala powództwo w pozostałej części ,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.167 zł (jednego tysiąca stu sześćdziesięciu siedmiu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt. IC 4309/18

UZASADNIENIE

W dniu 4 grudnia 2018 roku I. K. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4.949,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 25 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż dochodzi odszkodowania na podstawie wiążącej jej z pozwanym umowy ubezpieczenia (...) z tytułu wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego polegającego na kradzieży z włamaniem w jej mieszkaniu przy ul. (...) w S.. Dochodzona kwota stanowi wartość szkody w postaci ukradzionych sprzętów i innych wartościowych ruchomości.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwany zgłosił zarzut bezzasadności roszczenia głównego i odsetkowego, wskazując, iż poszkodowana na czas wyjazdu wynajęła swoje mieszkanie nie informując przy tym o takim fakcie swojego ubezpieczyciela i akceptowała w ten sposób pobyt w swoim mieszkaniu przyszedłego złodzieja. Swoje rzeczy powódka zamknęła wówczas w jednym

z dwóch pokoi, który był wyposażony jedynie w oszklone drzwi z zamkiem. Pod jej nieobecność lokator mieszkania D. C. przywłaszczył powierzony mu do użytkowania telewizor, a także wybił szybę w drzwiach prowadzących do zamkniętego pokoju i dokonał zaboru znajdujących się tam rzeczy. Po dokonaniu oględzin miejsca ubezpieczyciel przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 114,02 złotych za szybę wybitą w drzwiach wewnętrznych mieszkania. W ocenie pozwanego w niniejszej sprawie nie doszło do kradzieży z włamaniem, a zwykłej kradzieży, gdyż przywłaszczenia mienia dokonała osoba mieszkająca w ubezpieczonym lokalu, która nie dokonała włamania. Drzwi zewnętrzne do mieszkania nie noszą żadnych śladów użycia siły lub narzędzi, zamek pozostał nienaruszony. Stan okien również nie wskazywał na to, że została podjęta jakakolwiek próba włamania. Sprawca szkody, aby dostać się do wnętrza mieszkania nie pokonał żadnych zabezpieczeń. Wybita została szyba jedynie we wnętrzu mieszkania, nie zaś w drzwiach prowadzących do tego mieszkania, stąd też roszczenie powódki powinno zostać oddalone jako nieuzasadnione.

Pismem z dnia 10 marca 2020 roku pozwany zakwestionował również wysokość szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od dnia 14 listopada 2016 roku do dnia 13 listopada 2017 roku powódka I. K. posiadała ubezpieczenie mieszkania przy ul. (...) w S. w pozwanym zakładzie ubezpieczeń – (...) S.A. z siedzibą w W.. Polisa ubezpieczenia (...) miała nr (...). Było to kolejne ubezpieczenie wykupione przez powódkę u pozwanego, albowiem powódka była jego wieloletnią klientką.

Ubezpieczenie obejmowało mienie ruchome w postaci ruchomości domowych i stałych elementów do sumy ubezpieczenia 7.000 złotych od zdarzeń losowych (w tym zalanie, powódź), przepięcia, dewastacji, akcji ratowniczej, kradzieży z włamaniem, rabunkiem w miejscu ubezpieczenia, rabunkiem poza miejscem ubezpieczenia, dodatkowych zdarzeń z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w OWU.

W OWU wskazano, iż kradzież stanowi zabór cudzego mienia w celu przywłaszczenia nie będąca kradzieżą z włamaniem, zaś kradzież z włamaniem stanowi zabór cudzego mienia w celu przywłaszczenia, którego sprawca dokonał albo usiłował dokonać z miejsca ubezpieczenia po usunięciu przy użyciu siły lub narzędzi istniejących zabezpieczeń pozostawiając ślady na tych zabezpieczeniach stanowiące dowód użycia siły lub narzędzi (...).

Powódka uregulowała składkę ubezpieczeniową.

Dowód:

- polisa ubezpieczenia (...) nr (...) i pokwitowania wpłat, k. 11-17, 21-28;
- OWU, k. 29-34, 74-93;
- przesłuchanie powódki I. K., k. 123-125;

W 2017 roku I. K. wielokrotnie wyjeżdżała do pracy do Niemiec. Nie chciała, aby w tym czasie jej lokal przy ul. (...) w S. stał pusty, tym bardziej, iż jego ogrzanie gazowe w chłodniejszych miesiącach wychodziło dość drogo. Powódka zdecydowała się wynająć lokal E. P., do której kontakt powódka otrzymała od znajomych i którzy poręczyli za E. P..

Na podstawie ww. umowy najmu E. P. była uprawniona do korzystania z jednego pokoju, kuchni i łazienki. Drugi pokój, w którym powódka trzymała większość swoich rzeczy był zamknięty na klucz i E. P. nie miała prawa z niego korzystać, ani do niego wchodzić. Powódka, w czasie gdy była w Polsce, korzystała z tego pokoju i trzymała tam rzeczy osobiste.

E. P., mimo iż początkowo zapewniała powódkę, że będzie najmowała lokal sama, to później poprosiła ją, by mógł z nią zamieszkać jej przyjaciel D. C.. I. K. ostatecznie zgodziła się na to, jednak warunki najmu nie zmieniły się i zamknięty na klucz pokój, z którego korzystała powódka był wyłączony spod najmu.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. K., k. 123-125;

W dniu 28 marca 2017 roku powódka złożyła zawiadomienie o kradzieży na Komisariacie Policji S.-Ś. w S..

Okazało się bowiem, iż D. C. w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 4 marca 2017 roku i nie później niż w dniu 18 marca 2017 roku dokonał przywłaszczenia powierzonego mu do użytkowania mienia znajdującego się w wynajmowanym pokoju w postaci telewizora marki P., a także dokonał kradzieży z włamaniem do drugiego zamkniętego pokoju poprzez wybicie szyby w drzwiach wewnętrznych do pokoju powódki i zabór znajdujących się tam rzeczy w postaci laptopa marki L. o wartości 2.300 złotych, telewizora marki S. o wartości 1.500 złotych, szkatułki koloru srebrnego z zawartością biżuterii o wartości łącznej 1.000 złotych, pieniędzy w kwocie 500 złotych, suszarki do włosów o wartości 150 złotych, depilatora marki B. o wartości 170 złotych, marynarki męskiej o wartości 400 złotych, telefonu komórkowego marki S. o wartości 100 złotych, dyktafonu marki S. o wartości 100 złotych, przedłużacza o wartości 30 złotych, anteny pokojowej telewizyjnej marki M. o wartości 120 złotych, dekodera o wartości 110 złotych oraz aparatu do pomiaru temperatury i poziomu wilgoci o wartości 70 złotych, czym działał na szkodę I. K..

Za te dwa czyny D. C. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w S. z dnia 22 marca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...).

Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody w postaci zapłaty na rzecz I. K. kwoty 900 złotych za przywłaszczenie telewizora i kwoty 4.949,60 złotych za kradzież z włamaniem pozostałych rzeczy.

Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 28 lutego 2018 roku.

Dowód:

- potwierdzenie złożenia zawiadomienia z dnia 28 marca 2017 roku, k. 6, 19-20;

- pismo z Sądu z dnia 22 marca 2018 roku, k. 7;

- wyrok SR (...) wydany w dniu 20 lutego 2018 roku w sprawie o sygn. (...), k. 8-10;

- protokół, k. 114;

- fotografia, k. 115;

- przesłuchanie powódki I. K., k. 123-125;

- dokumenty zgromadzone w aktach sprawy o sygn. (...);

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu jako swojemu ubezpieczycielowi. Po oględzinach miejsca zdarzenia pozwany przyznał i wypłacił jednak pozwanej odszkodowanie jedynie w kwocie 114,02 złotych za szybę wybitą w drzwiach wewnętrznych mieszkania. Pozwany nie uznał swojej odpowiedzialności za skutki ww. zdarzenia, podnosząc, iż zgłoszone zdarzenie nie spełnia uwarunkowań definicji kradzieży z włamaniem wskazanych w OWU.

Dowód:

- korespondencja stron, k. 35-45, 70, 71-73.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu niemal w całości.

Powódka domagała się od pozwanego zapłaty odszkodowania za ruchomości utracone na skutek kradzieży z włamaniem, mającej miejsce w jej mieszkaniu przy ul. (...) w S., za które to zdarzenie odpowiada pozwany jako ubezpieczyciel.

Pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie podnosząc, iż doszło do kradzieży, a nie do kradzieży z włamaniem. Nadto zakwestionował wysokość roszczenia powódki.

Generalną zasadą jest, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 1 k.c.), którego istotę strony określają w umowie.

Powódka zawarła umowę ubezpieczenia z pozwanym ubezpieczycielem i uregulowała składkę ubezpieczeniową. Umowa obejmowała ubezpieczenie mienia ruchomego od m.in. kradzieży z włamaniem na sumę ubezpieczenia 7.000 złotych. Integralną częścią umowy ubezpieczenia stanowiły OWU, które zawierały definicję kradzieży i kradzieży z włamaniem. Zgodnie z nimi kradzież stanowi zabór cudzego mienia w celu przywłaszczenia nie będąca kradzieżą z włamaniem, zaś kradzież z włamaniem stanowi zabór cudzego mienia w celu przywłaszczenia, którego sprawca dokonał albo usiłował dokonać z miejsca ubezpieczenia po usunięciu przy użyciu siły lub narzędzi istniejących zabezpieczeń pozostawiając ślady na tych zabezpieczeniach stanowiące dowód użycia siły lub narzędzi (...).

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z kradzieżą z włamaniem, a nie zwykłą kradzieżą. D. C. dokonał bowiem zaboru rzeczy należących do powódki i znajdujących się w pokoju zamkniętym na klucz poprzez wybicie szyby w drzwiach wewnętrznych pokoju powódki. Bez wątplenia zatem dokonał on ww. zaboru przy użyciu siły mającej na celu usunięcie pozostawionych przez powódkę zabezpieczeń. Analiza ww. definicji prowadziła zatem do wniosku, iż kradzieżą z włamaniem w myśl OWU jest również kradzież, która następuje po usunięciu zabezpieczeń do jednego z pokoi w ubezpieczonym lokalu.

Znamienne jest również, iż za powyższy czyn D. C. został skazany prawomocnym wyrokiem karnym. W sentencji wyroku wskazano, iż D. C. jest winny zarzucanego mu czynu z art. 279 k.k., tj. kradzieży z włamaniem.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Sąd cywilny związany jest zatem ustaleniami poczynionymi w przez Sąd karny dotyczącymi popełnienia przestępstwa - a więc okolicznościami składającymi się na jego stan faktyczny, czyli osobą sprawcy, przedmiotem przestępstwa oraz czynem przypisanym oskarżonemu - które znajdują się w sentencji wyroku. Oznacza to, że sąd - rozpoznając sprawę cywilną - musi przyjąć, że skazany popełnił przestępstwo przypisane mu wyrokiem karnym (zob. wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1977 r., IV PR 63/77, LEX nr 7928). W postępowaniu cywilnym pozwany nie może bronić się zarzutem, że nie popełnił przestępstwa, za które wcześniej został skazany prawomocnym wyrokiem wydanym w postępowaniu karnym, ani też że przestępstwem tym nie wyrządził szkody. Związanie dotyczy ustalonych w sentencji wyroku znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełnienia, dotyczących czasu, miejsca, poczytalności sprawcy itp.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd doszedł od wniosku, iż szkoda w majątku powódki bez wątpienia wynika z kradzieży z włamaniem dokonanej przez D. C.. Twierdzenia pozwanego w tym zakresie Sąd uznał za nieuzasadnione.

Odnosząc się do wysokości szkody, powódka oparła się na wartości szkody do naprawienia wskazanej w wyroku karnym z dnia 20 lutego 2018 roku. Sąd uznał więc i wysokość roszczenia za wykazaną.

Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił roszczenie powódki i zasądził od pozwanego na jej rzecz kwotę 4.949,60 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 września 2018 roku do dnia zapłaty.

Sąd oddalił roszczenie w zakresie odsetek żądanych przez powódkę od dnia 25 kwietnia 2017 roku do dnia 6 września 2018 roku włącznie jako nieuzasadnione, uznając, iż dopiero od dnia 7 września 2018 roku, a zatem od dnia ostatniej decyzji ubezpieczyciela (k. 43), roszczenie w zakresie odszkodowania stało się wymagalne.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. W niniejszej sprawie powódka wygrała spór niemal w całości, zaś na poniesione przez nią koszty postępowania złożyła się opłata sądowa – 250 złotych, opłata skarbową – 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 900 złotych, w sumie 1.167 złotych. Taką też kwotę Sąd zasądził w punkcie 3. wyroku wraz z odsetkami zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

Sędzia Agnieszka Kuryłas